

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

כא.

עין משפט נר מצוה

רי"א א מ"י פ"ב מהל'
שמיטה הלכה ב'
רי"ב ב מ"י פ"א
הלכה יח'
רי"ג ג מ"י פ"ב פ"ד
הלכה ב'
רי"ד ד מ"י פ"ב פ"ד
הלכה יח'
רי"ה ה מ"י פ"ב פ"ד
עבדים הל' ז'

הא רבנן. דלא יהיב טעמא לקרא ואמרי דהורע כמו בחדא מילתא
הורע נמי במילתא אחרייתא בר מהיכא דגלי ביה קרא ובצתי ערי
חומה גמרינן גאולה גאולה משדה אחסה והא דקא אמינא דצית
בעיר חומה ליה וגואל כו' לר"ש קאמינא דיהיב טעמא לקרא: פני

הא רבנן הא ר"ש^א תני חדא ליה וגואל
וגואל לחצאי ותניא אידך אין ליה וגואל
וגואל לחצאי ל"ק הא רבנן הא ר"ש^ב (סי'
חרש חבש זמן) **א"ל רב אחא בריה דרבא**
לרב אשי איכא למיפרך מה למוכר בית בבתי
ערי חומה שכן הורע כחו ליגאל לעולם תאמר
במקדיש שיפה כחו ליגאל לעולם א"ל רב
אחא סבא לרב אשי משום דאיכא למימר
ניהדר דינא תיתי במה הצד מוכר שדה
אחזה יוכיח שיפה כחו ליגאל לעולם ואין
ליה וגואל וגואל לחצאי מה למוכר שדה
אחזה שכן הורע כחו ליגאל מיד מוכר
בית בבתי ערי חומה יוכיח ויחזור הדין לא
ראי זה כראי וזה הצד השווה שבהן שנגאלין
ואין ליה וגואל וגואל לחצאי אף אני אביא
מקדיש שנגאל ואין ליה וגואל וגואל לחצאי
א"ל מר זוטרא בריה דרב מרי לרבינא איכא
למיפרך מה להצד השווה שבהן שכן הורע
כחו ליגאל בשנה שניה תאמר במקדיש
שיפה כחו ליגאל בשנה שניה א"ל רבינא
משום דאיכא למימר עבר עברי הנמכר
לעובד כוכבים יוכיח שיפה כחו ליגאל בשנה
שניה ואין ליה וגואל וגואל לחצאי בעא
מיניה רב הונא ברי חיינא מרב ששת
המוכר בית בבתי ערי חומה נגאל לקרובים
או אין נגאל לקרובים גאולתו גאולתו משדה
אחזה גמר מה שדה אחזה אינה נגאלת
לחצאי ונגאלת לקרובים אף גמי אין
נגאל לחצאי ונגאל לקרובים או דילמא כי
כתיבא גאולה בחצאי הוא דכתיב בקרובים
לא כתיב א"ל יאינו נגאל איתיביה יבכל
גאולה תתנו לרבות בתים ועבר עברי מאי
לאו בתי ערי חומה לא בתי חצרים בתי
חצרים בהדיא כתיב בהו על שדה הארץ
יחשב ההוא לקובעו חובה ואליבא דרבי
אליעזר דתניא וגואל את ממכר אחיו רשות
אתה אומר רשות או אינו אלא חובה ת"ל
ואיש כי לא יהיה לו גואלים אלא זה שיש לו
ואינו רוצה ליקח שהרשות בידו דרבי רבי
יהושע ר"א אומר וגואל את ממכר אחיו חובה
אתה אומר חובה או אינו אלא רשות ת"ל
בכל גאולה תתנו הכתוב קבעו חובה אמרי

וגואל כו': איכא למיפרך. שדה מתניחין
דלצרכה קרא למקדיש. שיהו יגאל
משום דהא אחי ליה מדינא של מוכר
בית בעיר חומה שאין ליה וגואל:
מה למוכר בית בעיר חומה שכן
הורע כמו לנגאל לעולם. משנה
בראשונה ואלין: תאמר במקדיש שיפה
כחו לנגאל לעולם. לעולמו של יוצל אם
לא מכרה הגזבר דאין מתחלקת
לכהנים עד היוכל: מוכר שדה אחזה
יוכיח כו' לעולם. עד היוכל ויזיבול חזרי
בגל פדיון: אף אני אביא מקדיש.
לפיכך הולך אם גאל יגאל לומר
שדה וגואל: כנס שניה. דמוכר
שדה אחזה אין המוכר יכול לנגאל
עד שתבוא שנה שלישית ומוכר בית
בעיר חומה אינו גואל אלא בראשונה:
נגאל שאין זה חוה גואלין בשניה:
עבר עברי וכו'. כדאמר לעיל (דף כ:)
וגאל כולו ולא לחצוי ואין ליה וגואל
דנא לאו השגה כתיב ויקרא (ה): נגאל
בקרובים. על כרחו של לוקח
כדאשכחן בשדה אחזה (שס) ונא
גואלו הקרוב אליו וגו': אף האי נמי
אין נגאל לחצאי. לרבנן קבעו
ליה דאמרי לעיל אין נגאל לחצאי
וימא דנמי לכהני גמר דנגאל בקרובים:
אין נגאל כי כתיב גאולתו בשדה
אחזתו למעט לחצאי הוא דכתיב
שנאמר (שס) ומנא כדי גאולתו כדי
כולו ולא כדי חצוי מילתא כי חזר כנס
ג"ש למגמר ס' אהדא מילתא הוא דכתיב
ולא למיגמר גאולת קרובים דלא לגבי
גאולתו כתיבי: בכל גאולה סתמו.
ובכל ארץ אחזתכם גאולה מתנו לארץ
קרא ימירא הוא ולא פירש למאי אתא:
לרבות כתיב ועבר עברי. שיהו נגאלין
לקרובים: כתיב החצרים. עירות שאין
מוקפות חומה מיומות יהושע: על שדה
הארץ יחשב. הרי הן כשדה אחזה:
לקובעו חובה. על הקרובים: וכי יש לך
אדם בישראל. מנטולי חלק בארץ שאין
לו גואלין מורע יעקב צעוד אחד מכל
ישראל קיים הוא קרוב ל: אלא יש
לו. גואלין אבל אין הגואל רוצה ליקח
ולימך הכתוב שהרשות ביד הקרוב:
חובה. האי כי לא יהיה לו גואל דריש
בשאי אפשר ביד הראוי לירשו ליגאל
ואין הגאולה מוטלת אלא על הקרוב
מן הכל: מאי בכל. נכמוז גאולה
מתנו לארץ: מה ת"ל. בעבר עברי
הנמכר לעובד כוכבים: לרבות כל
הגאולות. העומדות ליגאל שיהא נגאל
כסדר הוה. קס"ד שיהו נגאלין לקרובים
בא ללמדנו: ועבר עברי. הנמכר לישראל
דלא כתיב ביה גאולת קרובים: לקרוב
קרוב קודם. דגבי שדה אחזה כתיב ונא
גואלו הקרוב אליו ולא פ"ה הקרוב קרוב
קודם כי הכא דפריש דודו ברישא ואם
אין לו דוד בן דודו ואי לא נאמר בשור:
מי שאינו נגאל בכל נגאל כנס.
אלמא ס"ל דאין נגאל בקרובים:
יגאלנו. כתיב הנמכר לעובד כוכבים
גבי קרובים ומשמע מיעוט:
ההוא

(א) [למן ס: וסס נמן].
(ב) ערין לו, (ג) וכת"י
(ד) תאמר בהקדש שיפה
כחו ליגאל מיד, (ד) לעיל
ה: [למן פת]. רבות לה.
ימות עו. טיר מ. כ"מ ד.
פ: עבדיון מן. וזכתי ה.
יח. עו. חולין קרי. וביקו ו.
[פת]. חסד ד: מנחום ו.
ס: [כתי"י טספ: ולא
רלו זה כתיב זה].
(ו) [כתי"י גאולתו]. (ז) מ"כ
פרשה בהר פק ד. (ח) ב"ק
קט. מהלכות סמ:
(ט) פסקתא פרשה בהר
מ"כ פרשה בהר פק ד.
(י) [כתי"י טספ: בהו].
(יא) כ"ב ק: (ל) [לעיל טו:].
(כ) [לעיל טז, ע"ש].
(ג) [כתי"י: כמנחום].
(ד) [לעיל טז. ר"ש].
(ה) [לעיל טז. ס] [נלעיל
טז].

תורה אור השלם

- ובכל ארץ אחזתכם
גאולה תתנו לארץ:
ויקרא בה כד
ובתי החצרים אשר
אין להם חמה קיב על
שדה הארץ יחשב גאולה
תתנה לו ויביל יצא:
ויקרא בה לא
- כי ימך אחיך ויקר
מאחוזתו ויבא גאולו הקרוב
אליו ויגאל את ממכר
אחזה:
ויקרא בה כה
ואיש כי לא יהיה לו
גואל והשיגה ידו ויקפץ
כדי וגאולתו:
- ויקרא בה כו
או דודו או בן דודו
יגאלנו או משאר בשרו
ממשפחתו יגאלנו או
השיגה ידו ויגאל:
ויקרא בה מט

מוסף רש"י

בתי חצרים חצרות
פלוס עירות פחותות
מלון חומה ויקרא בה
אדם וכו' יש לך
אדם בישראל שאין לו
גואלים. אם אין לו בן או
בן או אח או לו קרוב עד
יעקב אבני הקרוב קרוב
יוכח (ב"ב טז) קשיא.
לשון הפסוק קשה לתרן
אלל לא מיתוסב: ומהו
ק"ו. מי שאינו נגאל
באלה. נמכר לשראל לא
כתיב ביה גאולת קרובים,
דלא נפקא לן מיהודה אלא
גאולת עזמה ויעיל טו.

מוסף תוספות

א דהיינו דן אותו ק"ו
דכתיבא ויהייה אומר נמי
בבתי ערי חומה שאינו
ליה וגואל וגואל לחצאי
דהוה ילפינן גאולתו
משדה אחזה. תוס'
הרא"ש ב ב"א. חקק
מקרקע נוחא ליה למיליף.
תוס' הרא"ש ועי'
מהר"ש א.

הך ברייתא דקאמר דאינו ליה וגואל וגואל לחצאי מיירי אם לא נכתב
אם גאל יגאל דה"נ קאמר לעיל שיכול י"ל דמשמע ליה כל שיעת
הברייתא חף לפי האמת לכתב דכתיב נמי אם גאל יגאל דאי לא הכי
אמאי נקט כל שיטה זו שאינה קיימת הוה מצי למינקט ק"ו מע"ע מה
ע"ע שיפה כחו שיואל ציבול חפ"ה
אינו ליה וגואל וגואל לחצאי כדכסמו
מקדיש שהורע כחו אם יאם הגיע יוצל
אינה נגאלת ומתחלקת לכהנים אינו
דין שאין ליה וגואל וגואל לחצאי ועל
ק"ו זה ליכא למיפרך מידי אלא
פשיטא דהאי יוכיח מיירי חף לפי
האמת כתר דכתיב אם גאל יגאל וא"ת
מ"מ אמאי לא נקט האי ק"ו מע"ע
כיון דליכא למיפרך מידי עילוייה וי"ל
דשדה משדה עדיפא ליה למיכ"ב:
משום דאיכא מ"מ ע"ע הנמכר
לעובד כוכבים יוכיח.

וא"ת ולמה לי ומנא כדי גאולתו דכתיב
בשדה אחזה למימר שאינו גואל
לחצאי תיפוק ליה בק"ו מע"ע ומה
ע"ע הנמכר לעובד כוכבים שיפה
כחו ליגאל מיד ואפ"ה אינו ליה וגואל
וגואל לחצאי כדכסמו מוכר שדה
אחזה שהורע כחו ליגאל מיד כדכתיב
במספר שני תבואות (ויקרא כה) אין
דין שאין ליה וגואל וגואל לחצאי וי"ל
דלצרכה אית לן למימר איכא ומה
מקדיש שהורע כחו ליתקא לכהנים
ציבול חפ"ה ליה וגואל וגואל לחצאי
מוכר שיפה כחו שחזרת נעלים ציבול
אינו דין שלהו וגואל וגואל לחצאי
וכ"ת מה למקדיש שיפה כחו ליגאל
מיד תאמר במוכר שהורע כחו ליגאל
מיד מ"מ כתיב החצרים שיפה כחו
ליגאל מיד מ"מ למימר מהאי ק"ו
ולהיות ליה וגואל וגואל לחצאי ומאחר
דחזינו בבתי החצרים שדה אחזה נמי
מפקי ליה להאי דינא דמרוייה צמד
פרש' כתיבי על שדה הארץ יחשב ולהכי
אליעזר ומנא כדי גאולתו דכתיב
במוכר שדה אחזה לומר שאינו ליה
וגואל וגואל לחצאי דס"ד למילף
ממקדיש כדפרישית ומהשמא ילפינן
נמי כתיב החצרים מיניה שאין ליה
וגואל וגואל לחצאי:

מאי בב"ל. לכתוב גאולה סתמו
לארץ ושמיטין שדה אחזה
לקובעו חובה ובתי החצרים בכלל
וא"ת לימא דאמי לרבות עבר עברי
יש לומר דמשמע ליה דאמי לרבות
מידי דגאולת קרקע כדכתיב וכל
ארץ משמע דוקא ארץ מרבינן:
לקובעו

ליה רבנן לרב אשי ואמרי לה רבינא לרב אשי בשלמא למ"ד לרבות
בתי ערי חומה היינו דכתיב בכל אלא למ"ד לרבות בתי חצרים מאי בכל
קשיא איתיביה אביי מ"ה ת"ל יגאלנו יגאלנו ג' פעמים לרבות כל
הגאולות שנגאלות כסדר הזה מאי לאו בתי ערי חומה ועבר עברי לא בתי
חצרים ושדה אחזה בתי חצרים ושדה אחזה בהדיא כתיב על שדה הארץ
יחשב כדאמר רב נחמן בר יצחק לקרוב קרוב קודם ה"נ לקרוב קרוב קודם
היבא איתמר דר"נ בר יצחק אהא דאיבעיא להו עבר עברי הנמכר לישראל
נגאל לקרובים או אינו נגאל לקרובים אליבא דרבי לא תבעי לך דאמר
מי שאינו נגאל באלה נגאל בשאר אלמא לא מיפרק כי תיבעי לך אליבא
דרבנן מאי ילפינן שכיר שכיר ולא דרשי יגאלנו או דילמא יגאלנו ליה ולא
לאחר ת"ש בכל גאולה תתנו לרבות בתים ועבר עברי מאי לאו בתי ערי חומה
ועבר עברי הנמכר לישראל לא עבר עברי הנמכר לעובד כוכבים עבר עברי
הנמכר לעובד כוכבים בהדיא כתיב ביה א דודו או בן דודו יגאלנו
ההוא

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

רמו א ב מיי פינ מהל
עגדים הלכה 1
ריו ג מיי שם פרק ג
הלכה ט:
ריח ד מיי שם הל' ט:
ריח ה מיי שם הל' ט:
רמ"ו מיי שם הל' ד:
ז מיי פי"ח מהל' ארומי
זיאה ג נ"ט ש"ע אר"ע
פ"ו אר"ע דל:
רכא ה ט מיי פרק ח
מהל' מלכ"ס הל'
ד:
רבכ י ב מיי שם הלכה
ג:

לקובעו חובה ואפילו א"י יהושע. פירש בקונטרס ואפ"י לרבי יהושע דלמר לגבי שדה אחוזה רשות הכא מודה דהוי חובה כי היכי דלא יעמעע בין העובדי כוכבים והכא לא שייך ללקאשו מאי בכל דהא לא נכתב בהיה עניינא^א כן הקשה הר"ר שמואל מקוליי כיון דמוקיי לה כרבי יהושע ע"כ לא חוי לקובעו חובה אלא בע"ע בלנד וא"כ אין הריבוי בכלל ארץ אחתכס סוה שהרי לענין נתי ערי חומה אין מרבה קציעות חובה ולענין ע"ע הוא מרבה חובה וא"כ היה ליה למימר נתי החלטינן וע"ע הנמכר לעובד כוכבים ולקובעו חובה בשמיהן וכר"א ולא הוי ריבוי סוה:

ההוא לקרוב קרוב קודם. ושליטה יגאלנו אתי חד לגופיה וחד נתי החלטינן ושדה אחוזה ודכתב בחד קרא וחד למדרש יגאלנו ליה ולא לחסר:
בביאה שניה ב"ע א פליגי דאבוה. וא"כ ע"ג דגני שפחה לא מפליגי בין זיאה ראשונה לשניה דל"ק זיאה שניה שריא דהא איתומב שמואל לעיל התם היינו עטמא דהוי חידוש שהותר אסור לא יהיה קדש^ג גני ישראל הותר נמי גני כהן אכל הכא דבי שריא גני ישראל אין כאלן חידוש ולגני כהן אסורה מטעם זונה^ד ואע"פ שמתגירת בעל כרחה עשה הכהן כגירות גמורה ואכתי איכא אסורה לגני כהן ולא מלינו שהסרי:
אשת אפילו אשת איש דאש"פ דאין אשות ז' נזמות כדאיתא פ' ד' נזמות (פסחין נב:) ה"ה מ"מ איכא עשה דכתיב (נחלש"מ) דרך יעקב בגיד הנשה: ודבך נאשמו ולא נאשמו חצירו:^ה

הכל מאי רבי רבי כל מילי מאי מיעט מיעט סם אמר מר המרצע להביא מרצע הגדול מאי משמע^ו כדאמר רבא ה"נ המרצע מיוחד שבמרצעין: א"ר אלעזר יודן כריבי היה דורש כשהן רוצעין אין רוצעין אלא במילתא וחכ"א אין עבד עברי כהן נרצע בעל מום: ויעשה בעל מום אמר רבה בר רב שילא אמר קרא ושוב אל משפחתו למחוזק שבמשפחתו איבעיא להו עבד עברי כהן מהו שימסור לו רבו שפחה כנענית חידוש הוא לא שוא כהנים ול"ש ישראל או דילמא ישאני כהנים הואיל וריבה כהן הכתוב מצות יתירות רב אמר ומותר ושמואל אמר אסור א"ל רב נחמן^ז לרב ענן כי היותו בי מר שמואל ב' באיסקומדרי איטליתו מ"מ לא תימרו ל' מהא וחכ"א אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל מום וא"ת אין רבו מוסר לו שפחה כנענית תיפוק לי דבעינא אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני וליכא^ח תו לא מידי איבעיא להו כהן מהו כיפת תואר חידוש הוא לא שוא כהן ולא שוא ישראל או דילמא שואני כהנים הואיל וריבה כהן מצות יתרות רב אמר מותר ושמואל אמר אסור בכיאה בכ"ע לא פליגי דשרי דלא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע כי פליגי בכיאה שניה רב אמר מותר ושמואל אמר אסור רב אמר מותר ושמואל אמר א"ד אישתרי ושמואל אמר אסור דהא הויא לה גירות וגירות לכהן לא חזיא א"ד בכיאה שניה כ"ע לא פליגי דאסירא דהויא לה גירות כי פליגי בכיאה ראשונה רב אמר מותר דהא לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע ושמואל אמר אסור כל היכא דקרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך קרינא ביה וראית בשביה כל היכא דלא קרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך לא קרינא ביה וראית בשביה^ט ת"ר וראית בשביה בשעת שביה אשת ואפילו אשת איש יפת תואר^י לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע מוטב שיאכלו ישראל בשר

הותרה לו זמה שנתן עיניו זיה: כשעת שביה. אם נתן מחילה עיניו זיה ולא שלקחה למוכרה או לשפחה ואח"כ נתן עיניו זיה: יפס סוואר. משמע מתוך שמתגרה בו יצרו ממנת יופיה המירה לו ובקושי אלא דמוטב שיאכלו ישראל בשר שמוטו ואע"פ שהיא מאוסה דלכמיני ציחוקאל (ד) ולא נא צפי בשר פגול:^א ולא יאכלו בשר שמוטו והיו נבלות: תמותות
לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. שם אלן הק"מ ממיה ישלח לחסור: דברים כא י"א.

הוא. ככל גאולה תתנו מלהס' היה קרא לקובעו חובה: ואפ"י לרבי יהושע. דלמר גבי שדה אחוזה רשות הכא מודה דלמ עימעע בעובדי כוכבים:^ב לעולמו של יובל. כדלפינן בריש פירקין (דף טו.) סול. בזוק"א בלע"ז: מוסר. קוף: טרידיר"א: מכסב. גרייפי"א

מה ת"ל יגאלנו יגאלנו ג' פעמים לרבות כל הגאולות שנגאלות כסדר הזה מאי לאו כתי ערי חומה ועבד עברי הנמכר לישראל לא בתי חצרים ושדה אחוזה בתי חצרים בהדיא כתיב בהו על שדה הארץ יחשב אמר רב נחמן בר יצחק לקרוב קרוב קודם: והגרצע נקנה ברציעה: דכתיב ירצע אדוניו את אזנו במרצע וגו': וקונה את עצמו כיוכל ובמיתת האדון: דכתיב ועברו ואלא את הבן ולא את הבת לעולם לעולמו של יובל^ג תנו רבנן מרצע אין לי אלא מרצע מנין לרבות הסול והסירא והמתח והמקדח והמכתב ת"ל ולקחת לרבות כל דבר שנקח ביד דברי ר' יוסי בר' יהודה רבי אומר זמה מרצע מיוחד של מתכת אף כל של מתכת מרצע המרצע להביא המרצע הגדול אמר רבי אלעזר יודן כריבי היה דורש כשהן רוצעין אין רוצעין אלא במילתא וחכ"א אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל מום וא"ת במילתא הם רוצעין היאך עבד עברי כהן יעשה בעל מום והא אין נרצע אלא בגובה של און במאי קמפילגו דרבי דריש "כללי ופרטי ולקחת כלל מרצע פרט באזנו ובדלת חוזר וכלל כלל ופרט וכלל אי אתה דן אלא כעין הפרט מה הפרט מפורש של מתכת אף כל של מתכת ר' יוסי דריש ריבוי ומיעוטי ולקחת ריבה מרצע מיעט באזנו ובדלת חוזר וריבה ריבה ומיעט וריבה ריבה הכל מאי רבי רבי כל מילי מאי מיעט מיעט סם אמר מר המרצע להביא מרצע הגדול מאי משמע^ו כדאמר רבא ה"נ המרצע מיוחד שבמרצעין: א"ר אלעזר יודן כריבי היה דורש כשהן רוצעין אין רוצעין אלא במילתא וחכ"א אין עבד עברי כהן נרצע בעל מום: ויעשה בעל מום אמר רבה בר רב שילא אמר קרא ושוב אל משפחתו למחוזק שבמשפחתו איבעיא להו עבד עברי כהן מהו שימסור לו רבו שפחה כנענית חידוש הוא לא שוא כהנים ול"ש ישראל או דילמא ישאני כהנים הואיל וריבה כהן הכתוב מצות יתירות רב אמר ומותר ושמואל אמר אסור א"ל רב נחמן^ז לרב ענן כי היותו בי מר שמואל ב' באיסקומדרי איטליתו מ"מ לא תימרו ל' מהא וחכ"א אין עבד עברי כהן נרצע מפני שנעשה בעל מום וא"ת אין רבו מוסר לו שפחה כנענית תיפוק לי דבעינא אהבתי את אדוני את אשתי ואת בני וליכא^ח תו לא מידי איבעיא להו כהן מהו כיפת תואר חידוש הוא לא שוא כהן ולא שוא ישראל או דילמא שואני כהנים הואיל וריבה כהן מצות יתרות רב אמר מותר ושמואל אמר אסור בכיאה בכ"ע לא פליגי דשרי דלא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע כי פליגי בכיאה שניה רב אמר מותר ושמואל אמר אסור רב אמר מותר ושמואל אמר א"ד אישתרי ושמואל אמר אסור דהא הויא לה גירות וגירות לכהן לא חזיא א"ד בכיאה שניה כ"ע לא פליגי דאסירא דהויא לה גירות כי פליגי בכיאה ראשונה רב אמר מותר דהא לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע ושמואל אמר אסור כל היכא דקרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך קרינא ביה וראית בשביה כל היכא דלא קרינא ביה והבאתה אל תוך ביתך לא קרינא ביה וראית בשביה^ט ת"ר וראית בשביה בשעת שביה אשת ואפילו אשת איש יפת תואר^י לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע מוטב שיאכלו ישראל בשר

הוא. ככל גאולה תתנו מלהס' היה קרא לקובעו חובה: ואפ"י לרבי יהושע. דלמר גבי שדה אחוזה רשות הכא מודה דלמ עימעע בעובדי כוכבים:^ב לעולמו של יובל. כדלפינן בריש פירקין (דף טו.) סול. בזוק"א בלע"ז: מוסר. קוף: טרידיר"א: מכסב. גרייפי"א

הוא. ככל גאולה תתנו מלהס' היה קרא לקובעו חובה: ואפ"י לרבי יהושע. דלמר גבי שדה אחוזה רשות הכא מודה דלמ עימעע בעובדי כוכבים:^ב לעולמו של יובל. כדלפינן בריש פירקין (דף טו.) סול. בזוק"א בלע"ז: מוסר. קוף: טרידיר"א: מכסב. גרייפי"א

הוא. ככל גאולה תתנו מלהס' היה קרא לקובעו חובה: ואפ"י לרבי יהושע. דלמר גבי שדה אחוזה רשות הכא מודה דלמ עימעע בעובדי כוכבים:^ב לעולמו של יובל. כדלפינן בריש פירקין (דף טו.) סול. בזוק"א בלע"ז: מוסר. קוף: טרידיר"א: מכסב. גרייפי"א

גליון הש"ס

גמ' לא דברה תורה אלא כנגד יצר הרע. ע"י סוטה דף לו ע"א מדי' כחלן:

לעזי רש"י

ברוק"א. יתר קנה עין מתוך. טרידיר"א. מקדח. גרייפי"א גרייפי"א. חרט (לכתובה). מייול"ש (מייול"ש). אסומים. אבוס א כלים קטנים שמיניעם אותם על לוח המשחק.

מוסף תוספות

א. דהא לא כתיב עבד עברי בהאי ענינא. תוס' הרא"ש. ב. כי מגיירא שריא גבי ישראל. שם. ג. שסתם עבדים נבעלה לפסול לה ועשה זונה. ריב"א. ד. מדאיצטרך להתייר כיפת תואר נראה דאיכא איסור דא"ר מדאוריתא בגיורא. תוס' הרא"ש. ה. דכאמרינן אשת יצרנו פרט לאשת אחרים וכי רשבי"א. ו. דנמטעין לענין מיתה ומלקות אבל איסורא איכא תוס' הרא"ש. י. בבני נח. שם.

